

ittä
nälkästä
tuo
kante-
vä

**itse-
näistä
työs-
kente-
lyä**

ITSENÄISTÄ TYÖSKENTELYÄ 2019

© Metropolia Ammattikorkeakoulu
Graafisen suunnittelun painetun median ryhmän
KXD17S1GSA opiskelijoiden teoksia

Tehnyt: Josefina Aave, Matti Halonen, Venla Hannola,
Annika Katter, Sini Kuparinen, Kia Leskinen, Linda
Pajunen, Santiago Rodríguez, Ville Sainio, Kaisu
Sandberg, Jani Saranpää, Lydia Siikasmaa, Julia von
Svetlick, Teemu Tenkanen, Mari Tervonen, Victoria
Valpio, Johanna Vierimaa
Toimittanut: Juha Pohjola

Painopaikka: ERWEKO, 2019

Julkaisija: Metropolia Ammattikorkeakoulu

Metropolia Ammattikorkeakoulun julkaisuja
TAITO-sarja 23
Helsinki 2019

ISBN978-952-328-144-8(pdf)
ISBN978-952-328-145-5(nid.)
ISSN2669-8021(pdf)
ISSN2669-8013(nid.)

<http://itsenaistatyoskentelya.metropolia.fi>
<http://www.metropolia.fi/julkaisut>

Alkusanat	7
Teemu Tenkanen	10
Mari Tervonen	16
Johanna Vierimaa	22
Venla Hannola	30
Josefina Aave	36
Jani Saranpää	42
Victoria Valpio	50
Julia von Svetlick	56
Linda Pajunen	62
Lydia Siikasmaa	70
Sini Kuparinen	76
Santiago Rodríguez	82
Matti Halonen	88
Kia Leskinen	96
Ville Sainio	102
Kaisu Sandberg	108
Annika Katter	114

Alkusanat

Jos jotain olen nyt ymmhmmh vuoden opettajuuden aikana oppinut, niin sen, että kaikki vuosikurssit ovat keskenään erilaisia. Tai kyllähän sen jotenkin tiesi ennestäänkin, mutta silti aina se pääsee yllättämään: "Ai nää onki tämmösiä yhdessä." Välillä saa taputella itseään selkään hyvistä opiskelijavalinnoista ja välillä... ei. Joskus sitä tulee vihellellen töihin ja joskus katuu kaikkia elämässään tekemiään valintoja.

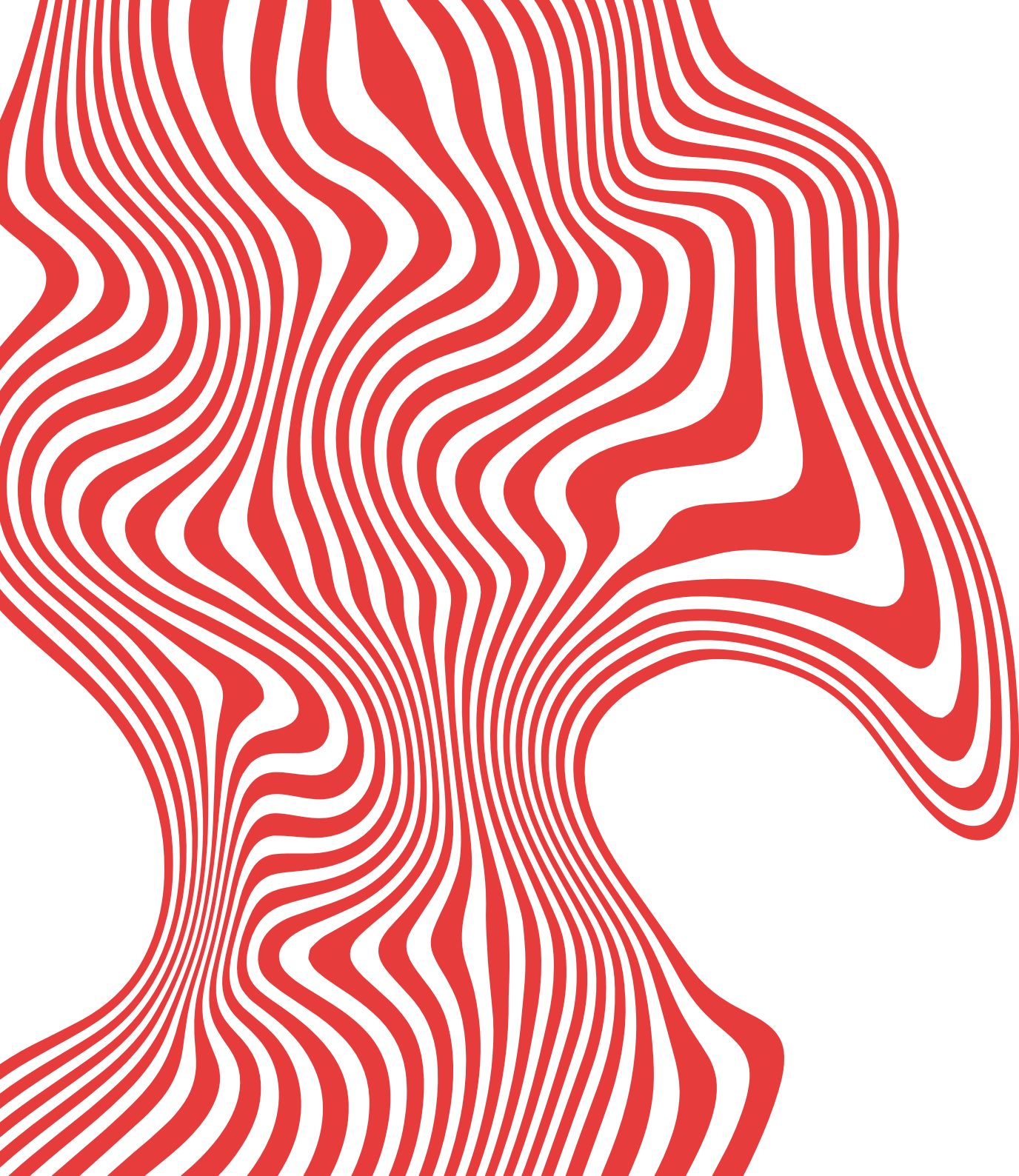
Vuosikurssit on ahkeria, kilttejä ja kauniita. Ne on laiskoja, tyhmiä, ärsyttäviä ja kaikin puolin raivostuttavia. Jotkut paiskii töitä tosissaan ja toisia kiinnostaa enemmän muut asiat. Jotkut haluaa tosissaan graafiksi suunnittelijoiksi ja jotkut lastenkirjan kuvittajiksi. Joitain vuosikursseja kiinnostaa typografia ja toiset tekee elämässään vain huonoja valintoja.

Joitain vuosikursseja on aina ilo mennä opettamaan ja sitten on niitä, joita nauttii mieluummin pieninä annoksina. Joitain ei haluaisi päästää pois talosta ikinä ja toisten työelämään siirtymiseen laskee päiviä. Joidenkin menestymistä seuraa innoissaan, sydän täynnä opettajan ylpeyttä, ja ne toisetkin on varmaan ihan jees. Joillekin voi näyttää keskisormeja ja joitakin pitää silitellä kuin pientä kissanpentua. Jotkut vuosikurssit on tehty sokerista ja toiset on muuten vaan makeita.

Tässä teoksessa käsiteltävä vuosiluokka on ainakin jotain näistä asioista, mahdollisesti kaikkea. Jääköön se lukijan pääteltäväksi. Ja historian todistettavaksi.

Ja yleensä opettaminenkin on kivaa. Varsinkin silloin, kun on itsenäistä työskentelyä.

t. kai

kulta- musset

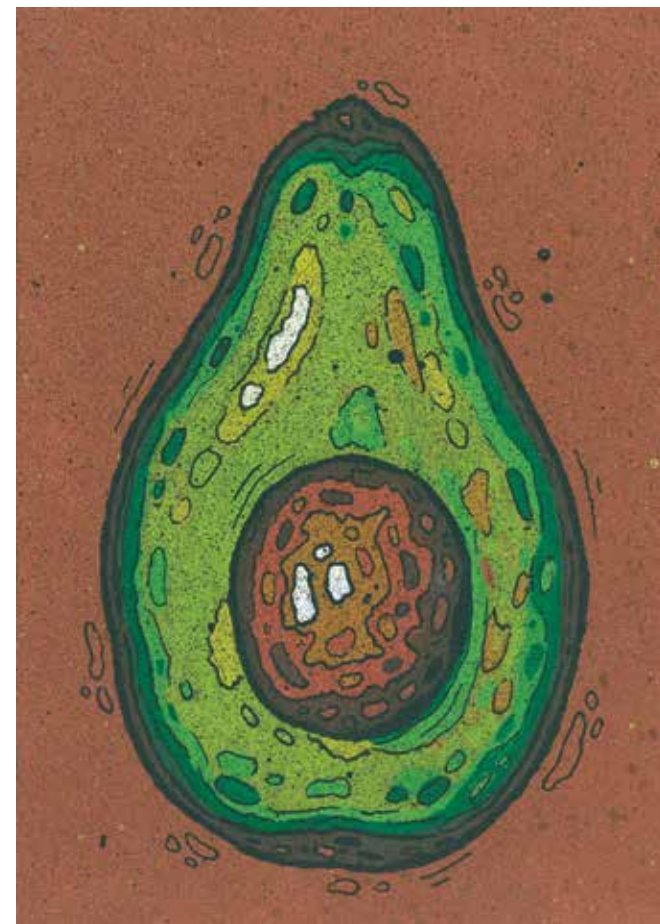
"Perjantaina ryhmät työskentelevät hurjasti, intensiivisesti ja kiihkeästi ilman Tuomaan, Kain tai Mikan valvontaa."

Teemu Tenkanen

Kultti, jonka perustaisin, yhdistäisi okkultismin ja koodauksen. Järjestäisin yöllisiä rituaaleja pythonin kanssa. Simulaatioita ja spiritistisiä istuntoja. Neuroverkkoja ja noituutta. Koneoppiminen yhdistyisi numerologiaan ja syväoppiminen magiaan. Virtuaalitodellisuuksien sisällä summonoisimme entiteettejä esiin. Söisimme pitsaa ja lepakon siipiä, juomaksi kokista ja kyyhkysen verta. Taustalla soisi venäläinen tekno ja norjalainen black metal. Toimisoin kultin johtajana, mutta kaikilta vaadittaisiin itsenäistä työskentelyä.

Mari Tervonen

Jos saisin jonkun supervoiman, haluaisin kontrolloida lämpötiloja. Käyttäisin sitä kaikkeen tärkeään, kuten kotiin haetun ruuan pitämiseen lämpimänä, huoneenlämmöstä ostetun kaljan viilentämiseen silmänräpäyksessä ja sen euforisen tunteen saavuttamiseen, kun astuu lattialämmitetylle lattialle paljain jaloin, vaikka joka askeleella. En myöskään ikinä hikoilisi keikoilla ja voisin pitää kesävaatteita koko talven. Tai ehkä vaan pitäisin pään kylmänä, kun naakat ja kanat ja kaiken maailman kukkolintueläimet menee kotieläinpuistossa sekaisin.

Visuaalinen viestintä

4. krs

Kulttuurituotanto

3. krs

Opettajien ja henkilökunnan tilat

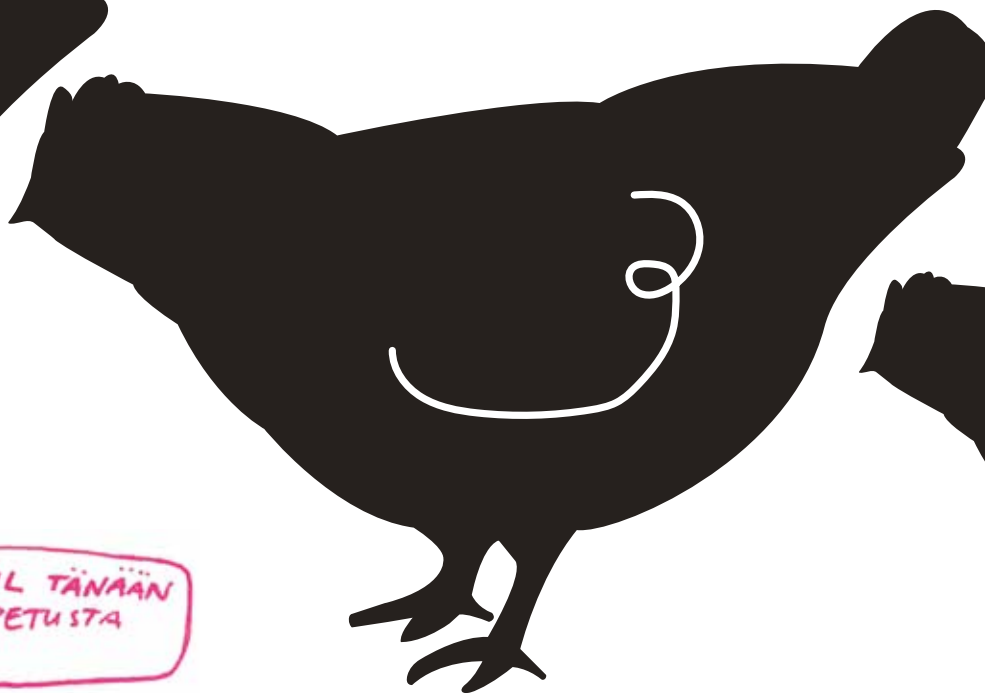
2. krs

Aula

1. krs

Ravintola Luova

K

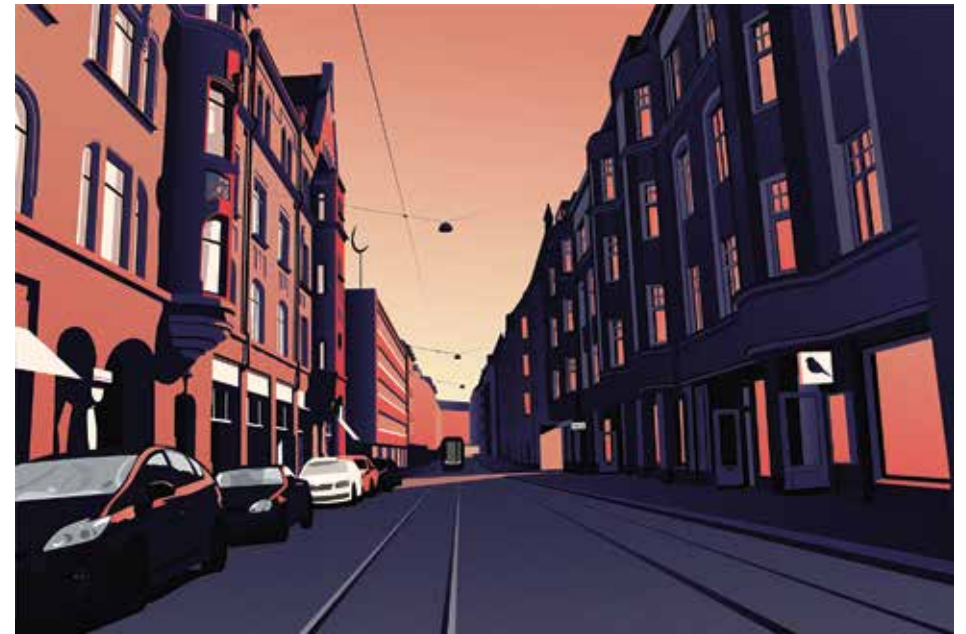
OLIKS MEIL TÄNÄÄN
MITÄÄN OPETUSTA
KOLLUS?

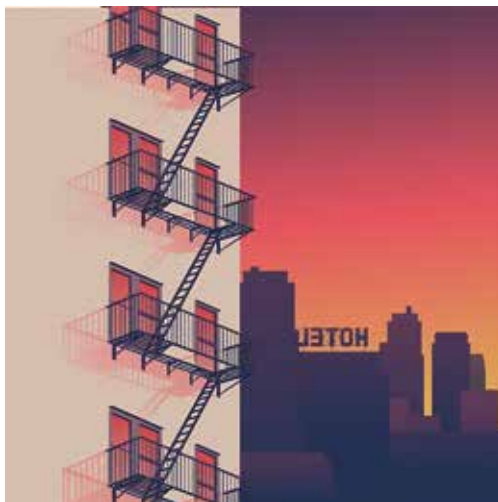

Johanna Vierimaa

Jos heräisin jään sisältä 100 vuoden päästä, ensimmäinen kysymykseni olisi: "Miten Game of Thrones päättyi?"

naskalit

"Samapäikesätalvet. Torstaina
siis itsenäistä työskentelyä.

Sori että meni näin myöhään.
Perjantaina normaalisti."

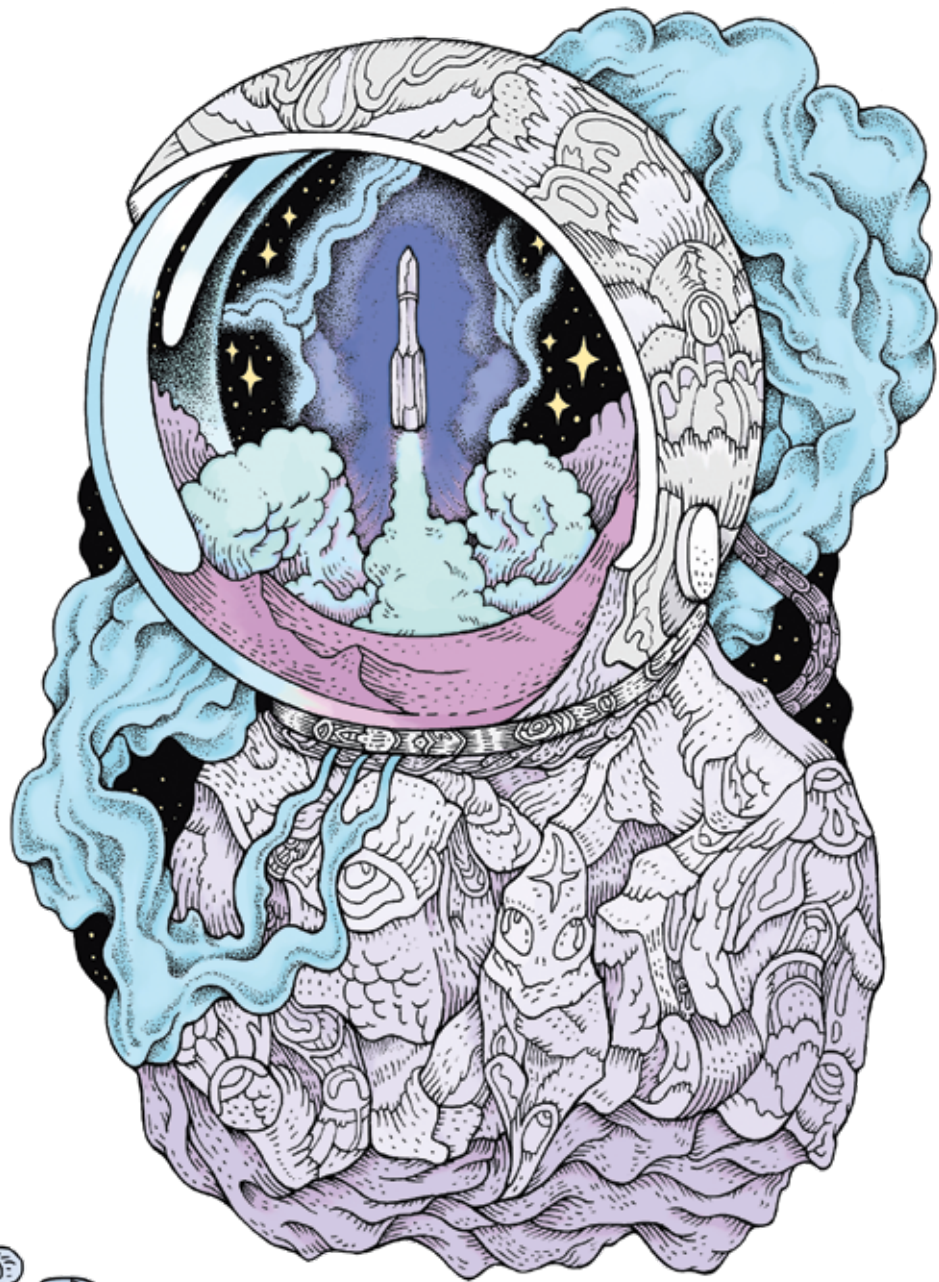
Venla Hannola

Maailmassa on kahdenlaisia ihmisiä: niitä, jotka on minä ja niitä, jotka ei oo. Itse tykkään olla minä, joskin välillä olotilat koettelee niin kovaa että toivoisin olevani joku interdimensioaalinen annunaki ulkoavaruudesta. Venlana olemisessa parasta on kuitenkin ympäröivä seura, joka antaa inspiraatiota trippisen taiteen tekemiseen ja kääntää maailman cmykistä rgbhen. Pidetään siis lasit jatkossakin temppari-mitoissa ja nautitaan laiffista.

[@venlahannolart](#)

Josefina Aave

Jos tietäisin kuolevani päivän päästä, pyytäisin läheisiä vain vaihtamaan WhatsAppin Ouija-lautaan.

aavefina.com
[@aavefina](https://www.instagram.com/aavefina)

Jani Saranpää

Maailmassa on kahdenlaisia ihmisiä: niitä, jotka ovat jo palaneet ja niitä, jotka tulevat palamaan. Vähän sama kuin puukirkoissa.

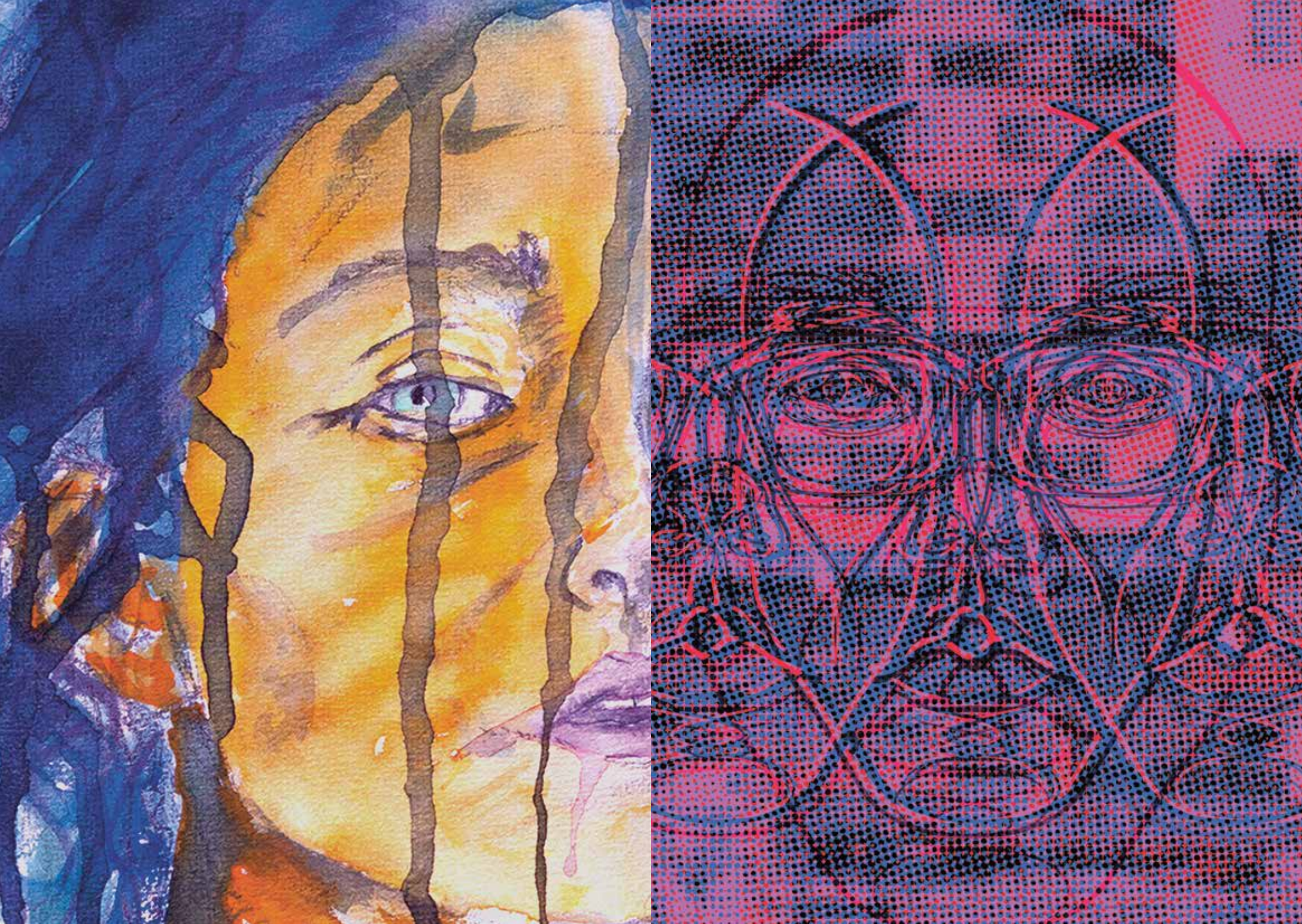
Aurinko ei noussut tänäkään aamuna. Odotus on ollut pitkä, mutta helpotus antaa odottaa itseään. Mieleen juolahtaa ajatus onnettomasta lopusta, jossa kaikki elävät solut paisuvat äärimmilleen ja lopulta räjähtävät jättäen jälkeensä pelkkää ektoplasmaa. Ektoplasman löyhkä hivelee hajunystyröitä. Ei kovin miellyttävällä tavalla, mutta hivelee silti. Sielujen lopulta irtaannuttua kehosta kaikki asettuvat jonoon odottamaan viimeistä tuomiota. Jono on pitkä, sillä tykkäämmehan jonottaa. Tuomion langettajana toimii Herra Hakkarainen, jonka sarvet on leikattu irti ja tyngistä valuu verta. Herra Hakkaraisen otsaa koristaa pedon luku 666. Kuka olisi arvannut, että viimeinen kohtaaminen ennen tuon puoleiseen astumista tapahtuisi juuri saatanan riivaaman Herra Hakkaraisen kanssa. Ironista, voi Mauri. Jonossa olijat kokevat suurta sielujen sympatiaa, ovathan kaikki jonottajat sieluja.

Herra Hakkaraisen oikea käsi kohoaa hartioiden tasolle. Käsi puristuu nyrkkiin, jonka jälkeen peukalo pongahtaa joko ylös tai alas riippuen sielun tähänastisesta matkasta. Tunnelma on hypnoottinen. Herra Hakkaraisen tyhjä katse, jonon tasainen liike, taustalla soiva Antti Tuisku. "Hei hei, mikä sulla on, kun oot levoton, mikä sua vaivaa?". Oivallinen valinta tilaisuuden luonne huomioon ottaen. Miten kaikki osuukaan näin nappiin. Sielun vaellus tulee päätökseen Herra Hakkaraisen talon porteilla. Sastamalassa. Portin pielet on koristeltu pienin mustin kivin. Kivet hohtavat pahaenteistä kylmyyttä. Lähempi tarkastelu paljastaa, että kivistä voi nähdä oman menneisyytensä.

Herra Hakkaraisen apureina toimivat Teletapit; Tiivi-Taavi, Hipsu, Laa-Laa ja Pai. Myös Nuu-Nuu on otettu mukaan joukkoon iloiseen. Armottoman ylituomari Herra Hakkaraisen käskystä Teletapit ohjaavat sielut joko paratiisiin tai ikuisen kadotukseen. Paratiisina toimii Muumilaakso. Siellä sielut voivat vapaasti lylertää Muumien tavoin. Väistämättömänä kohtalona on kuitenkin paisua paisumistaan peräaukon puutteen seurauksena. Rohkenen väittää, että suurin juoniaukko koko Muumilaakson tarinoissa on juurikin Muumien peräaukon puuttuminen. Todellisuudessa paratiisi on vain silmänilumetta ja Muumit kärsivät jatkuvasta ummetuksesta. Mikä kohtalo.

Ikuinen kadotus, jonka portit suorataan hohkaavat tyhjyyttä, puolestaan johtaa sielun kovin tutun oloiseen maisemaan. Iljettävä lämpö, jossa vieraat innokaina odottavat pääsyään parrasvaloihin. Puuterihiiskut suhisevat korvassa, jottei naama kiiltäisi. Hyvät, pahat ja rumat -ohjelman tunnin kammottavat Warhol tosinnot pyörivät ruudulla, myrkyt vihreät neonvalot sattuivat silmiin. Astelet lavasteisiin rakennettuun koiran kopin kokoiseen nyrkkelilykehään. Pimeydestä lähestyy hahmo. Viekas hymy välähtää pimeässä. Siitä ei voi olla erehtymättä. Sinisessä nurkkauksessa Jari Sarasvuo, 82,5 kiloa, Suinonmäen kostaja! Voi Saatana, johan sopan keitit. Siinä sitten ottelet ikuisuuden tuota ihmisveistosta vastaan. Toisaalta asiat voisivat olla huonomminkin. Kehätuomarina voisi toimia vaikka Vesa-Matti Loiri. Ai niin... Voi Vittu!

tyyppisät

"Maanantai semi-itsenäistä
työskentelyä (Tuomas käväisee
aamupäivällä, Kai ei vilkaise
luokkaan päinkään)."

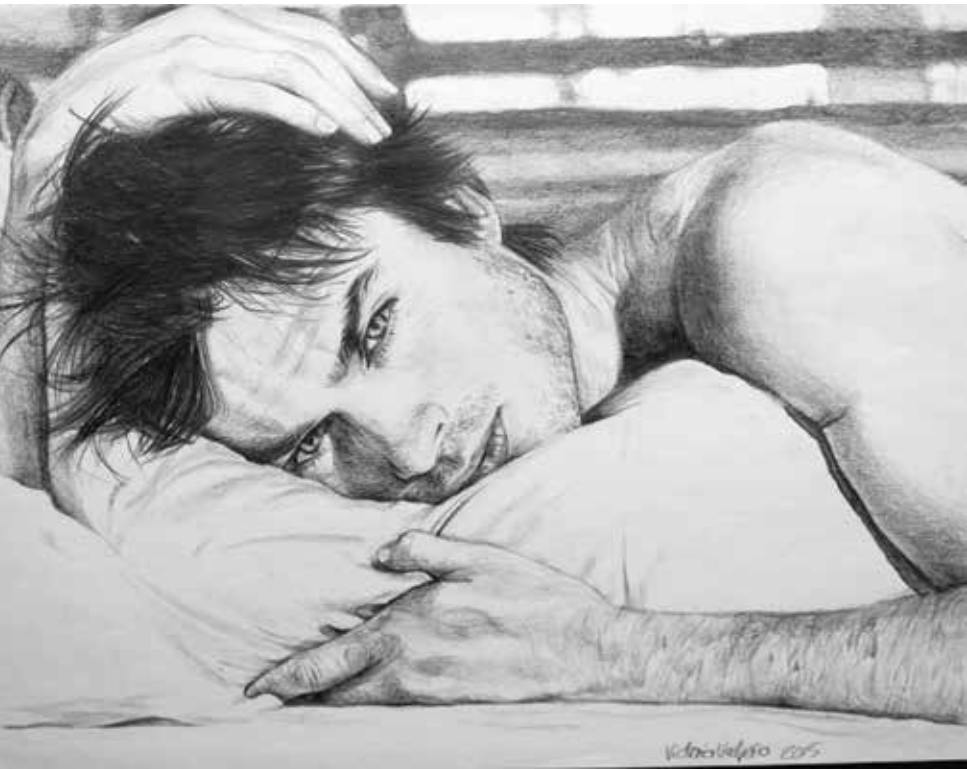
Victoria Valpio

Keitän kahvia aamulla, aamupäivällä, päivällä, ilta-päivällä ja illalla – on itseasiassa ihme, ettei näissä töissä ole kahviläikkiä. Kun taas innostun välttelemään luovia juttuja tai kouluhommien tekoa, vietän aikaani kävellen käsillä tai heitellen painoja sinne sun tänne.

Mottoni on: voit yrittää parhaasi ja olla silti ihan paska.

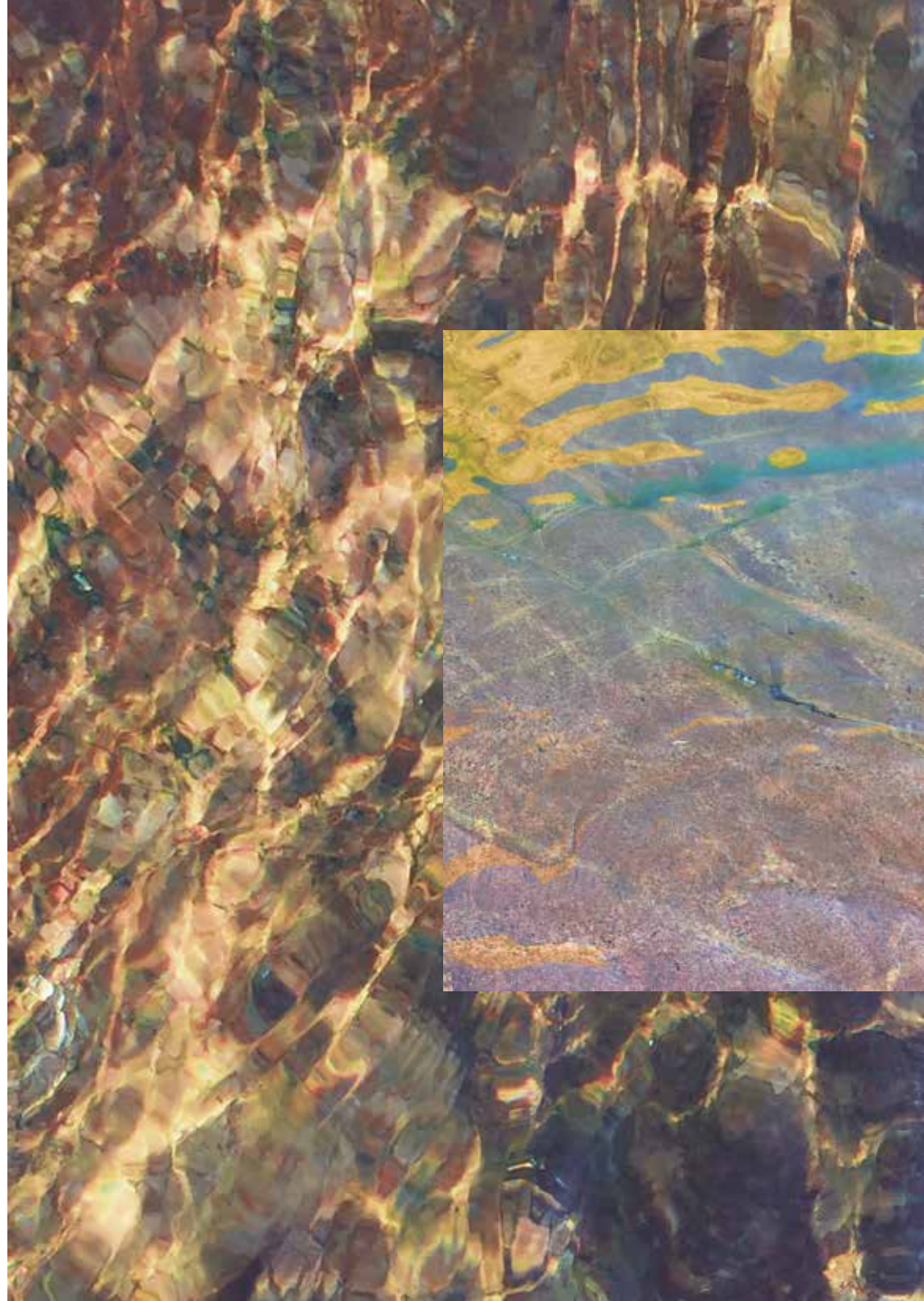

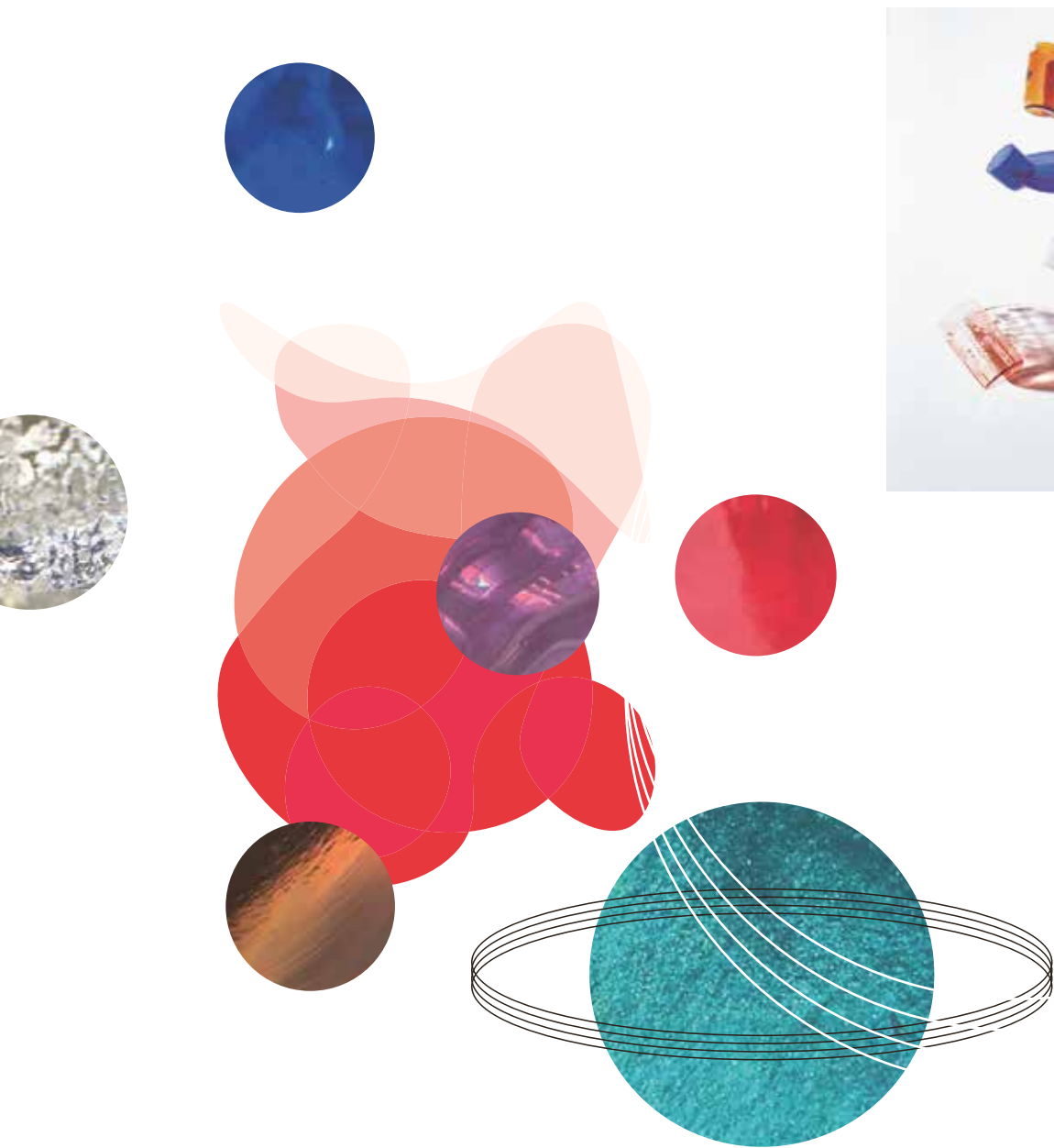

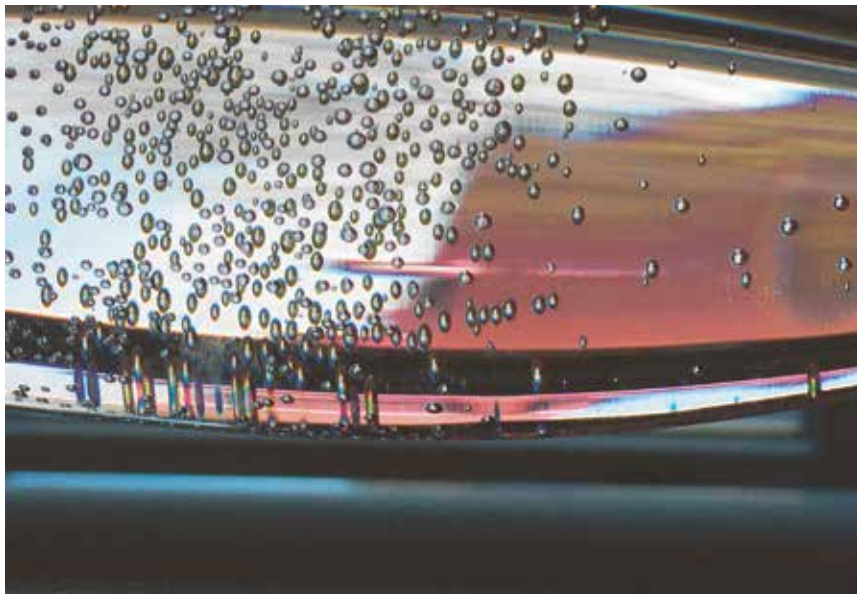
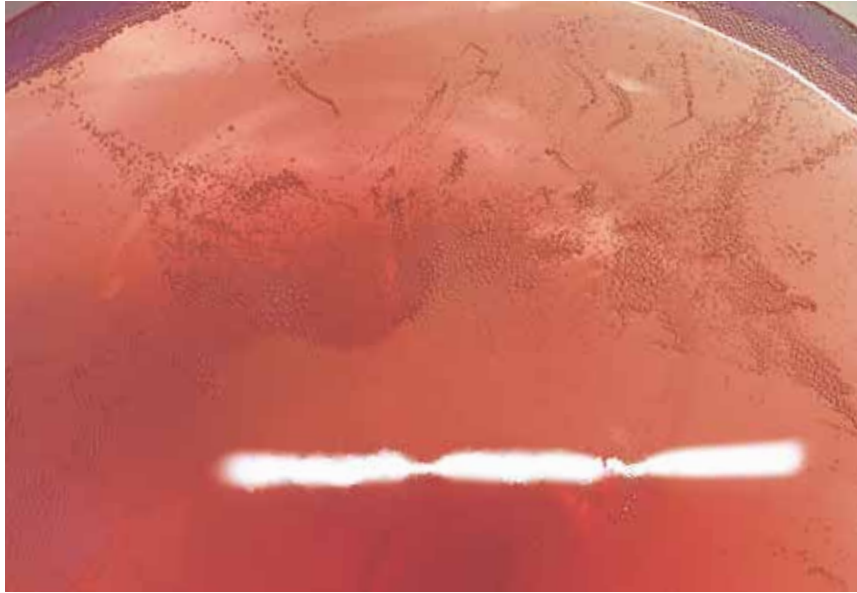

Julia von Svetlick

Jos minulla olisi vain päivä aikaa ellettävänäni, lähtisin heti Hankoon. Kiipeilisin niemen kallioilla, sukeltelisin tyrskyihin, loikoilisin simpukat seuranani, käsissäni jäätelötötterö jättipallolla ja kilokaupalla nektariineja. Joisin nenäni täyteen kuohuviinikuplia, juoksisin kaduilla ja rukoilisin rankkasadetta. Sillä pidän sateesta enemmän kuin auringonpaisteesta. Sillä janoan meren rannalle ja ääreen, sukelluksiin ja pienille saarille. Sillä lähes poikkeuksetta lähtökohtani tekemiselle on kallion roso ja silo jalkojeni alla; minut maadoittava kallio, minut kehystävä kallio. Ja mä söisin uusia perunoita voilla, mansikoita, herneitä, lettuja ja metrilakua. Ja mä haluaisin tuntea ja maistaa vielä kaiken.

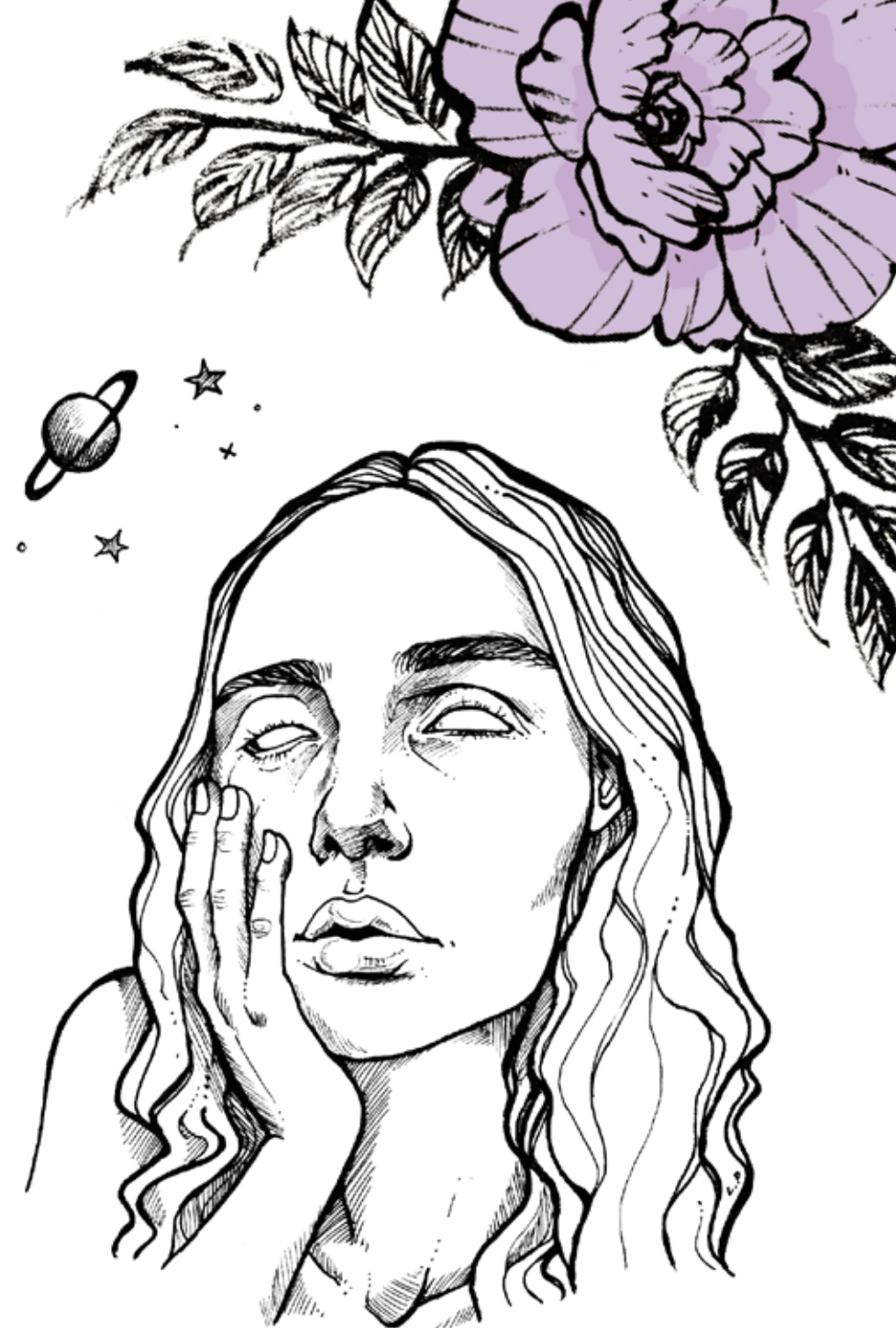

Linda Pajunen

Olen aivan koukussa vaikka mihin eri podcasteihin. Kuuntelen niitä joka päivä, ja on aina onnen hetki, kun uusi jakso ilmestyy. Olen innostunut myös huonekasveista ihan uudella tavalla. Viimeisimmät hankintani ovat jukkapalmu, nukkumatti, saniainen, rönsylilja ja muratti. Ne ovat aivan ihania! Huonekasvien hoitamisesta ja ihan vain jo niiden läsnäolostakin tulee seesteinen olo.

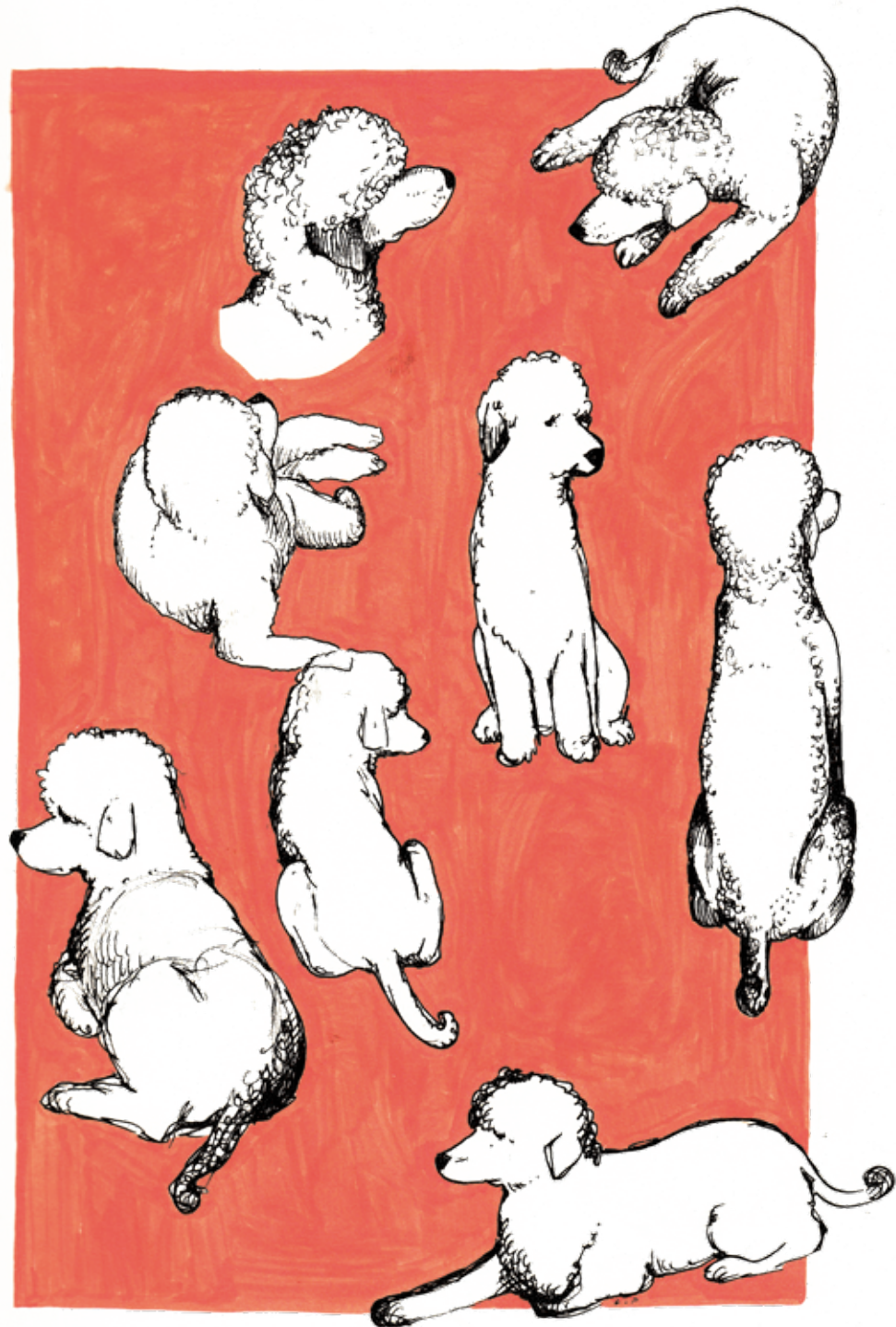
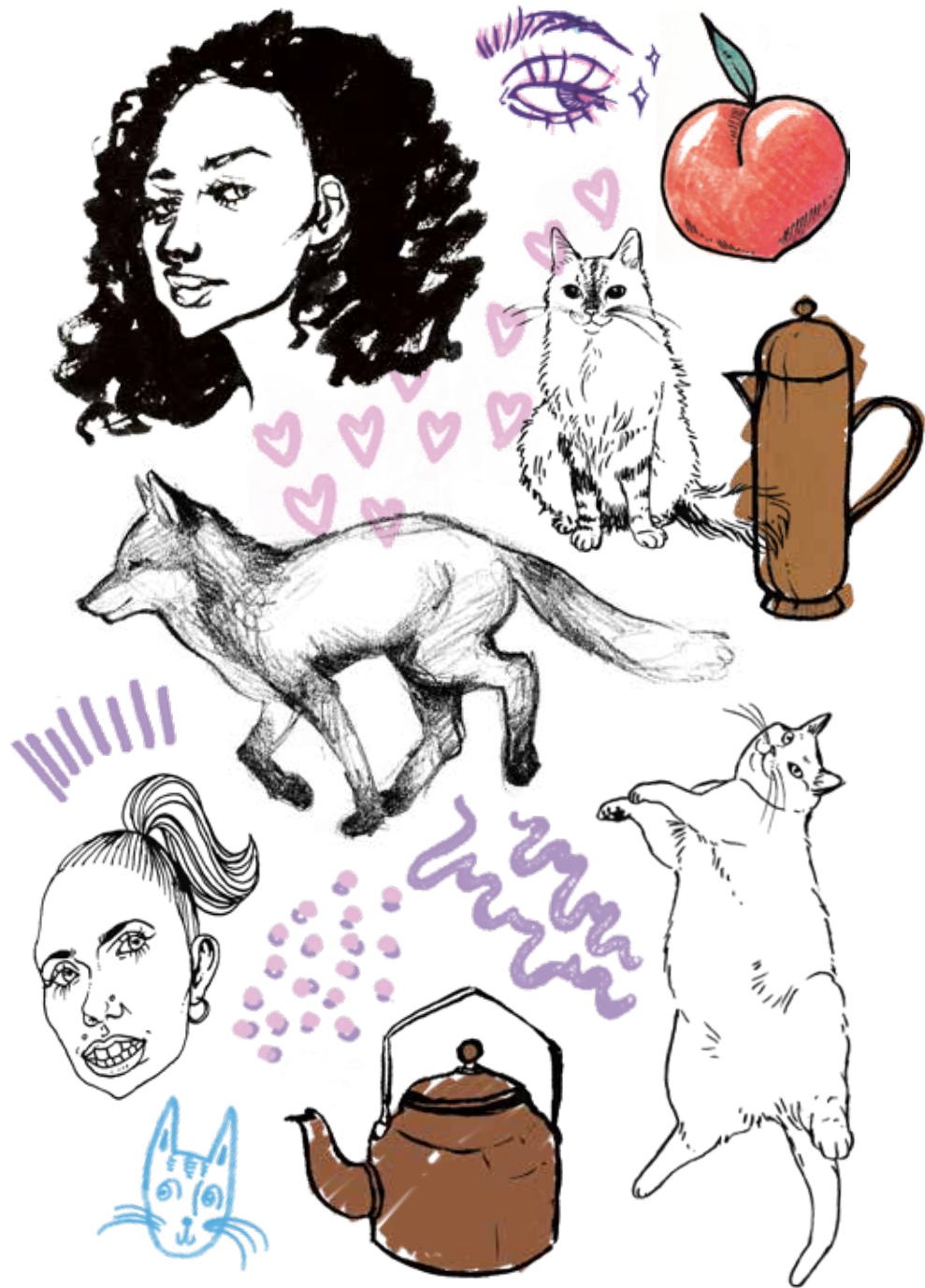
[@lindapajunenart](#)

**NO
ADDED
SUGAR**

nappulat

"Pahoittelut, että tieto tulee näin myöhään, mutta en pääsekään tänään aamupäiväksi paikalle.

Tänään siis ankaran työskentelyn päivä."

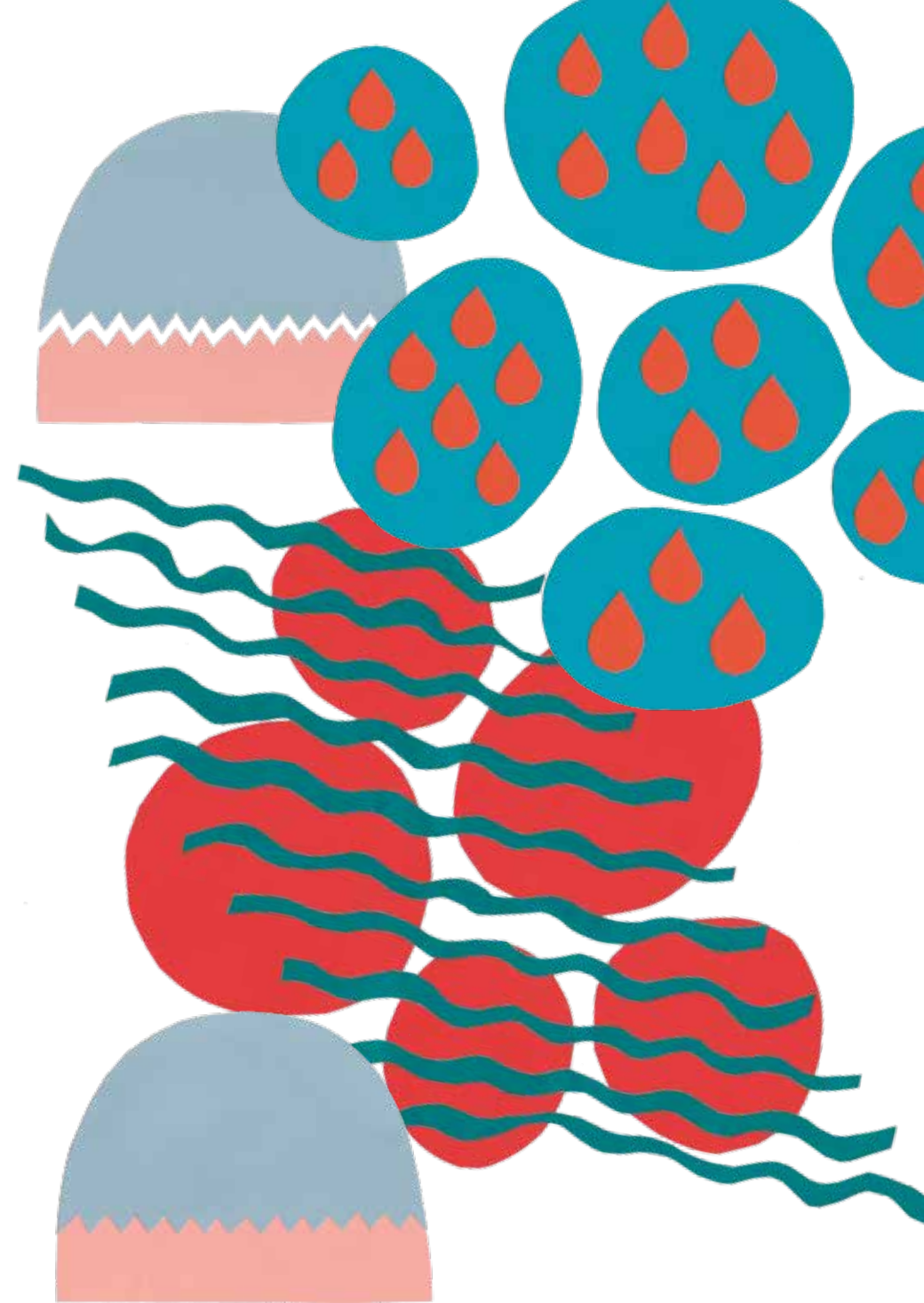

Lydia Siikasmaa

Välttelen parhaiten työskentelyä tuijottelemalla seinää ja nuuhkimalla kukkia kaikessa hiljaisuudessa.

Sini Kuparinen

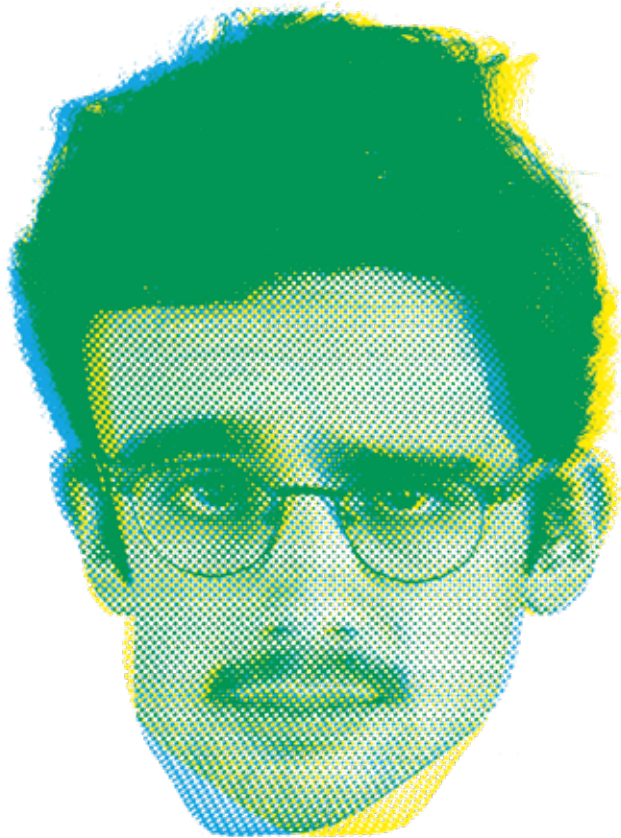
Maailmassa on kahdenlaisia ihmisiä: niitä, jotka osaavat suunnistaa ja minä. Hyödyttömin ostokseni oli suklaapatukka, jonka unohdin kassalle. Se oli yksi elämäni surullisimmista hetkistä. Olen koukussa vesimeloniin ja joskus dipaan ranskalaisia pehmikseen.

@sinitainen1

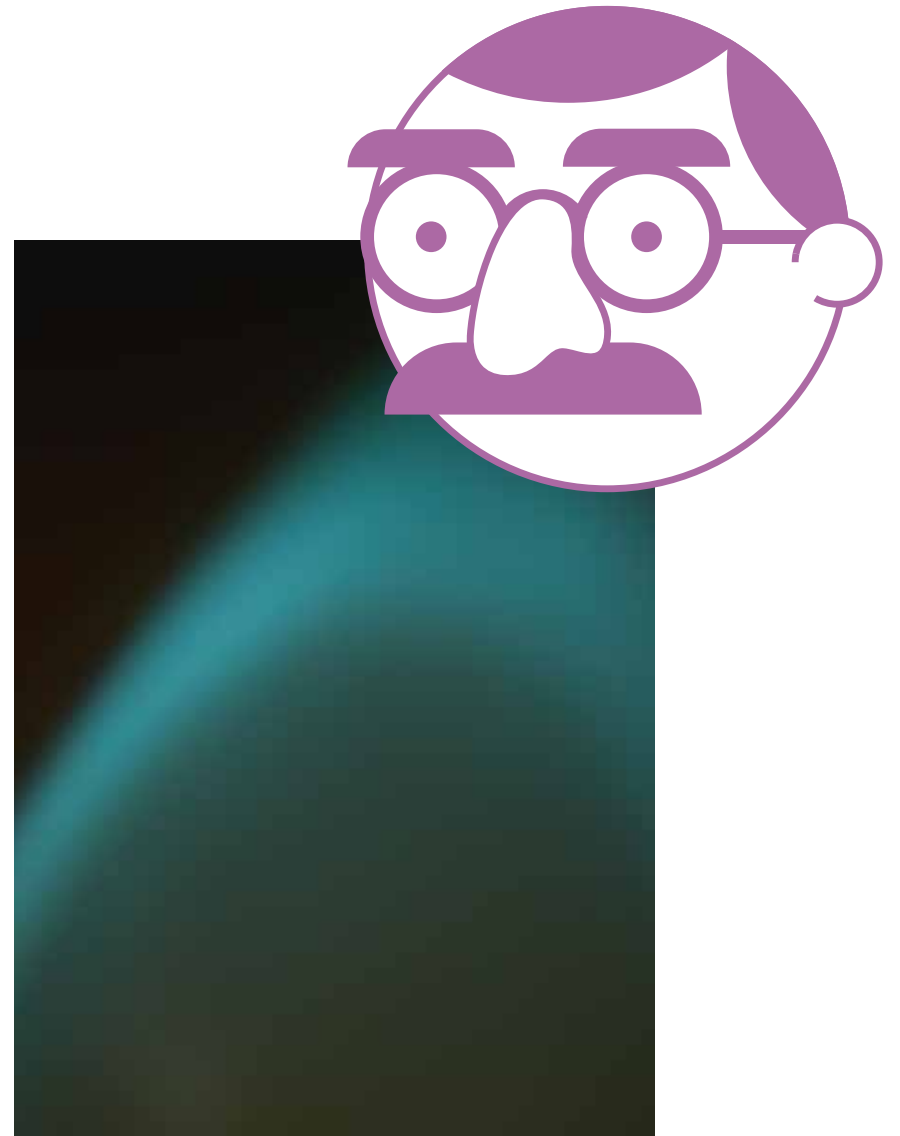

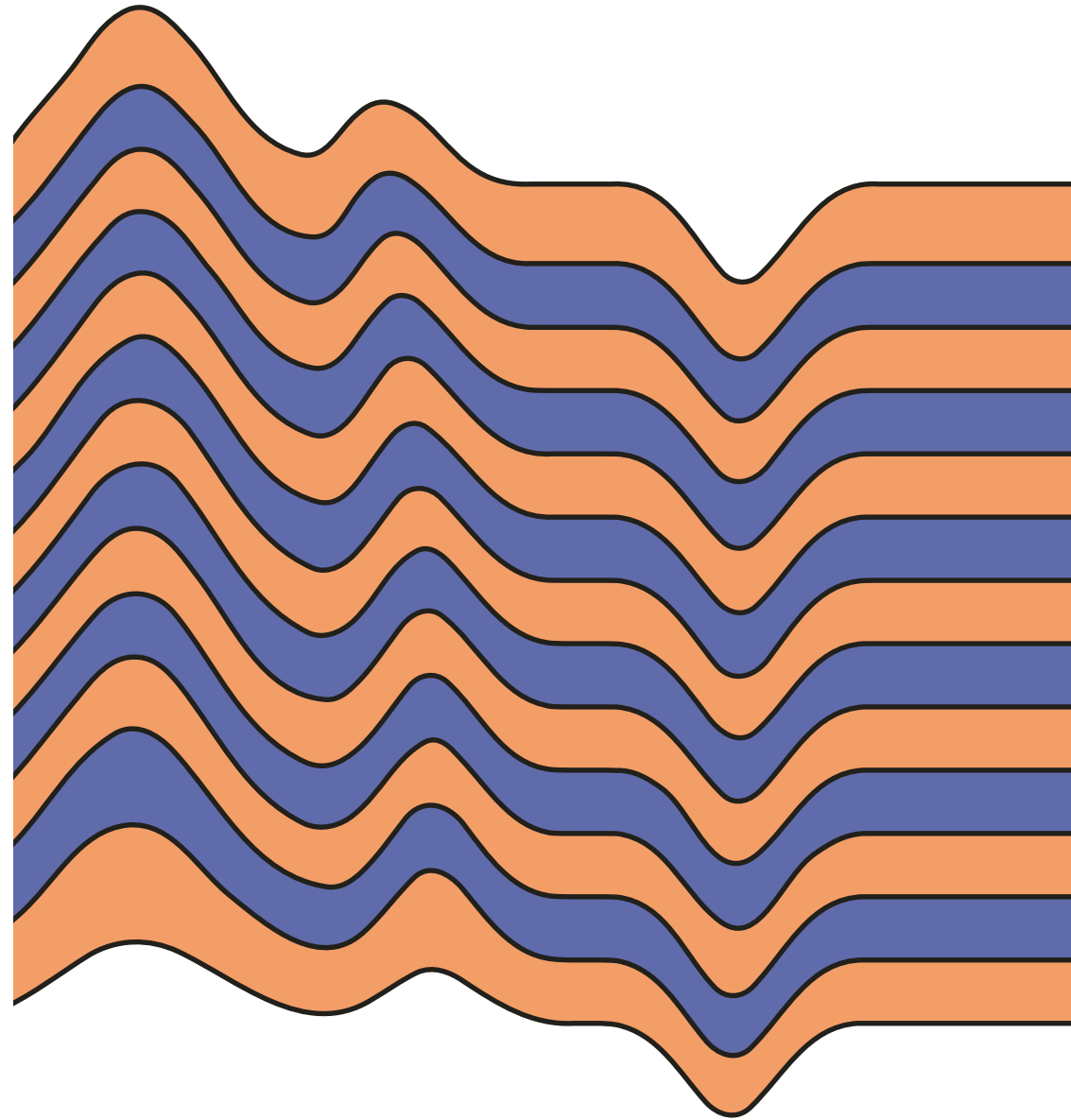
Santiago Rodríguez

Maailmassa on kahdenlaisia ihmisiä: niitä, joilla on vahva mielipide ananaksen pitsaan kuulumisesta ja niitä, jotka eivät syö pitsaa.

Maailmassa on kahdenlaisia ihmisiä: niitä, jotka samais-
tavat "maailmassa on kahdenlaisia ihmisiä" -juttuihin
ja Chuck Norris.

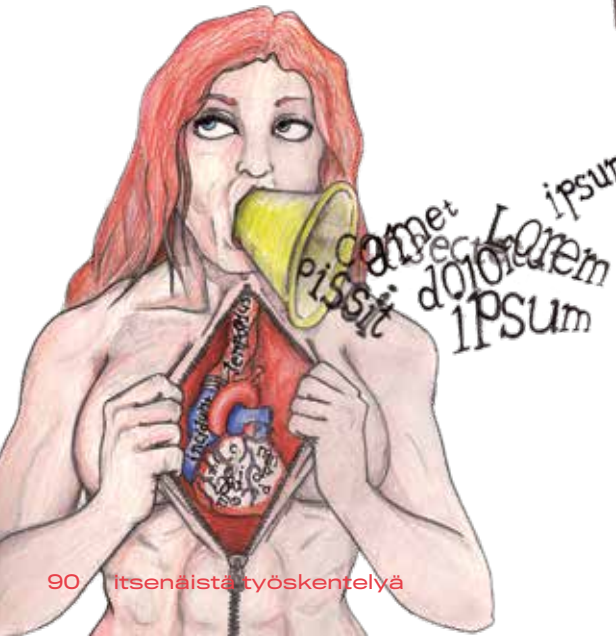
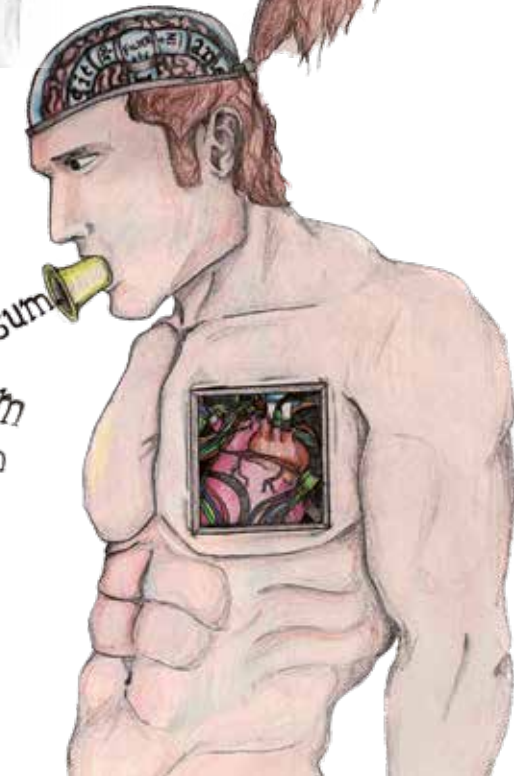
Matti Halonen

Parhaat tapani vältellä velvollisuuksia ovat videopelaaminen, lintubongaaminen, musiikki, korttipelit ja kissani kanssa hengailu. Jos saisin valita itselleni jonkin vähäpätöisen supervoiman, niin haluaisin osata lukea omat ajatukseni. Jos heräisin jäädä 100 vuoden päästä, ensimmäinen kysymykseni olisi: "Onko aikakone jo keksitty?"

Maailmassa on kahdenlaisia ihmisiä: niitä, jotka sanovat mitä ajattelevat ja niitä, jotka ajattelevat mitä sanovat.

...when it's
dark all day,
every day

amet
ec
Lore
dolo
ipsum
ipsum
ipsum

The background of the page is filled with a complex, abstract pattern of wavy, concentric lines in red and white. The lines flow from the left side towards the right, creating a sense of movement and depth. The overall effect is reminiscent of a topographical map or a stylized, organic form.

soijanakit

"Koska Kai ei näemmä ole vielä tähän ikään (n. 40 v.) oppinut lukemaan kalenteria, huomenna on kurssilla itsenäistä työskentelyä."

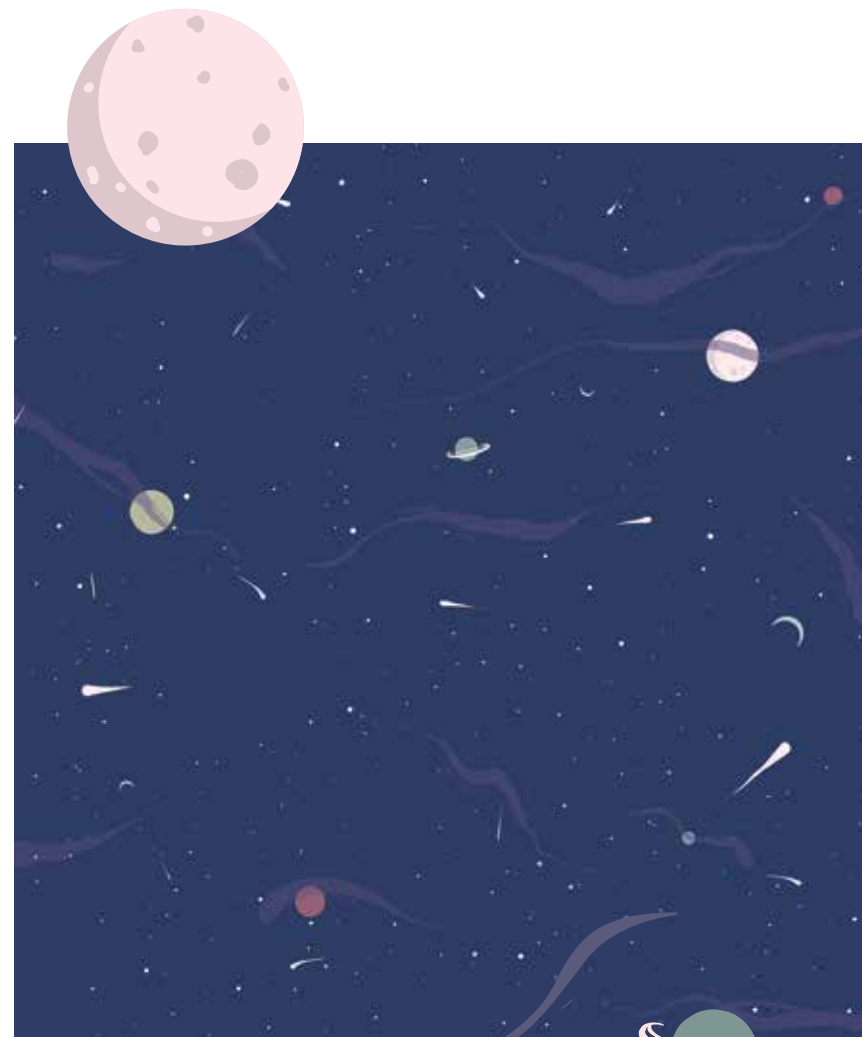
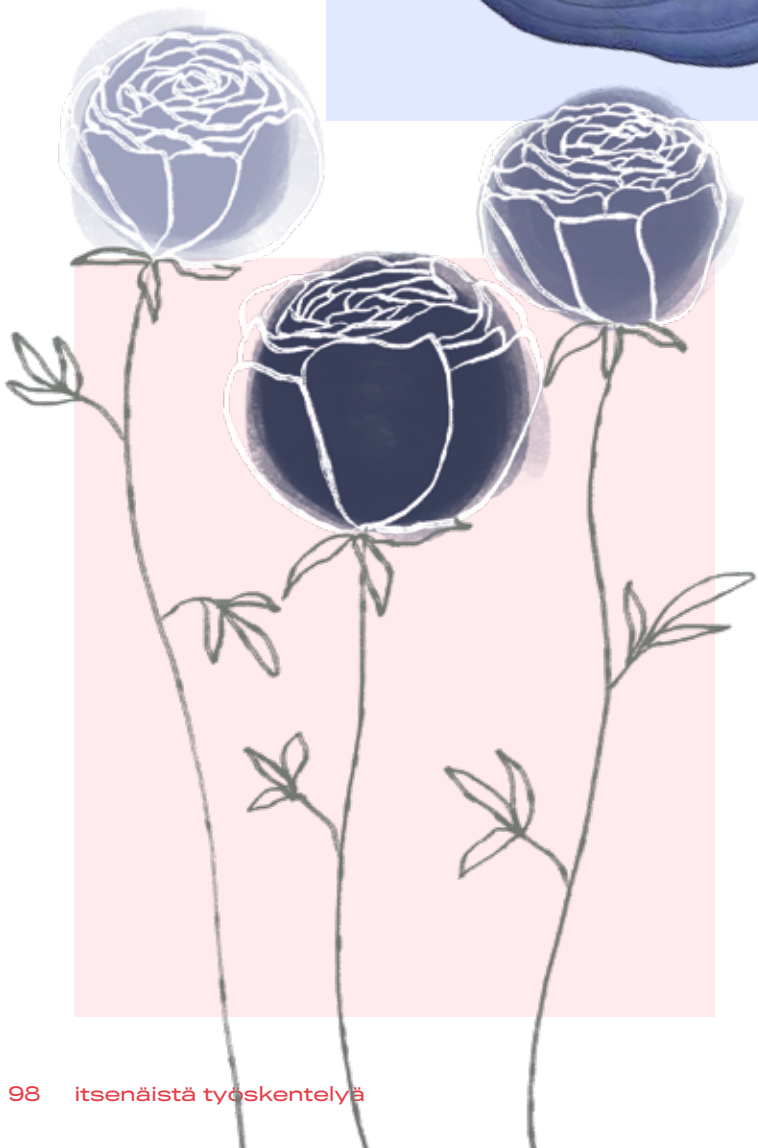
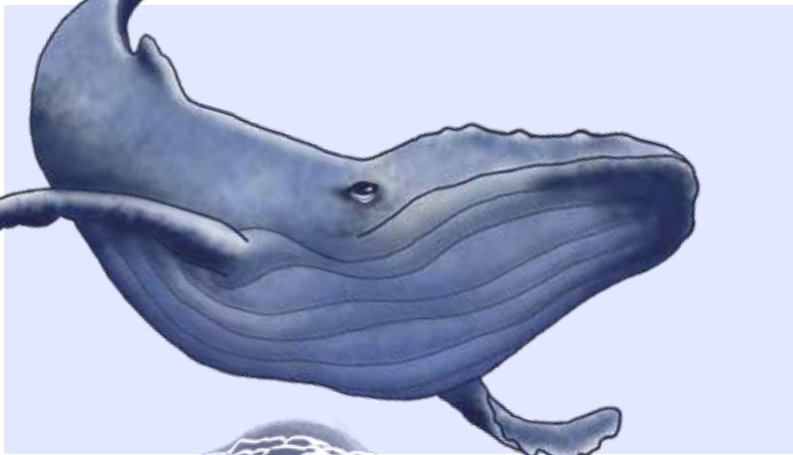

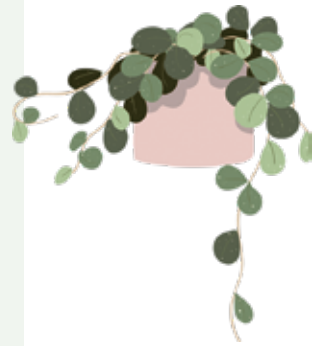
Kia Leskinen

Olen kookussa väreihin, mutta pelkään kuollakseni mustaa. Pidän hirveästi kaikenlaisista kasveista, mutta kantapääni kautta olen oppinut, ettei tunne ole molemminpuolinen. Jos joutuisin heräämään 100 vuoden päästä yhtään mistään, toivoisin varmaan, etten olisi koskaan herännytkään.

@illustrationsbykia

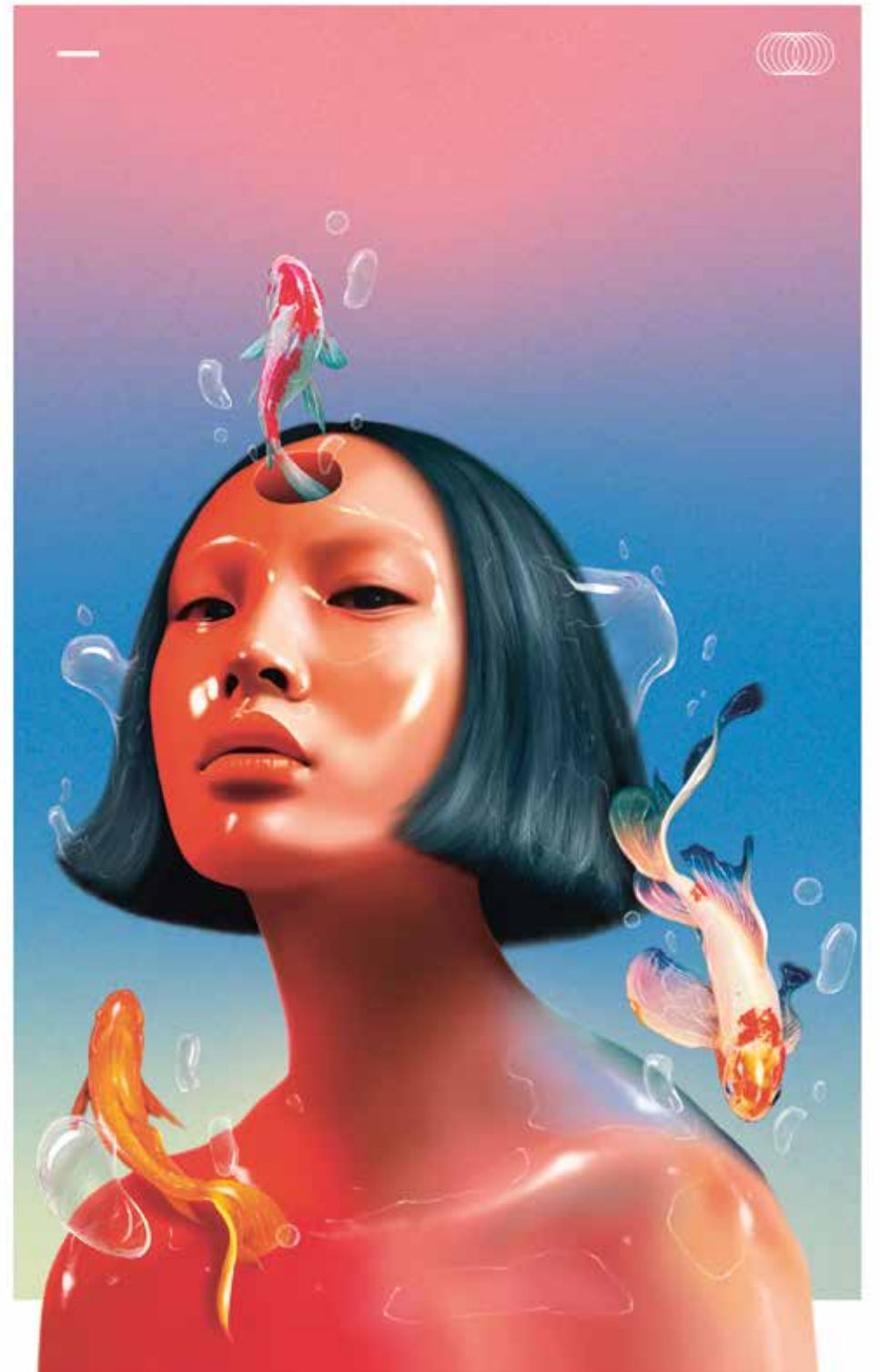
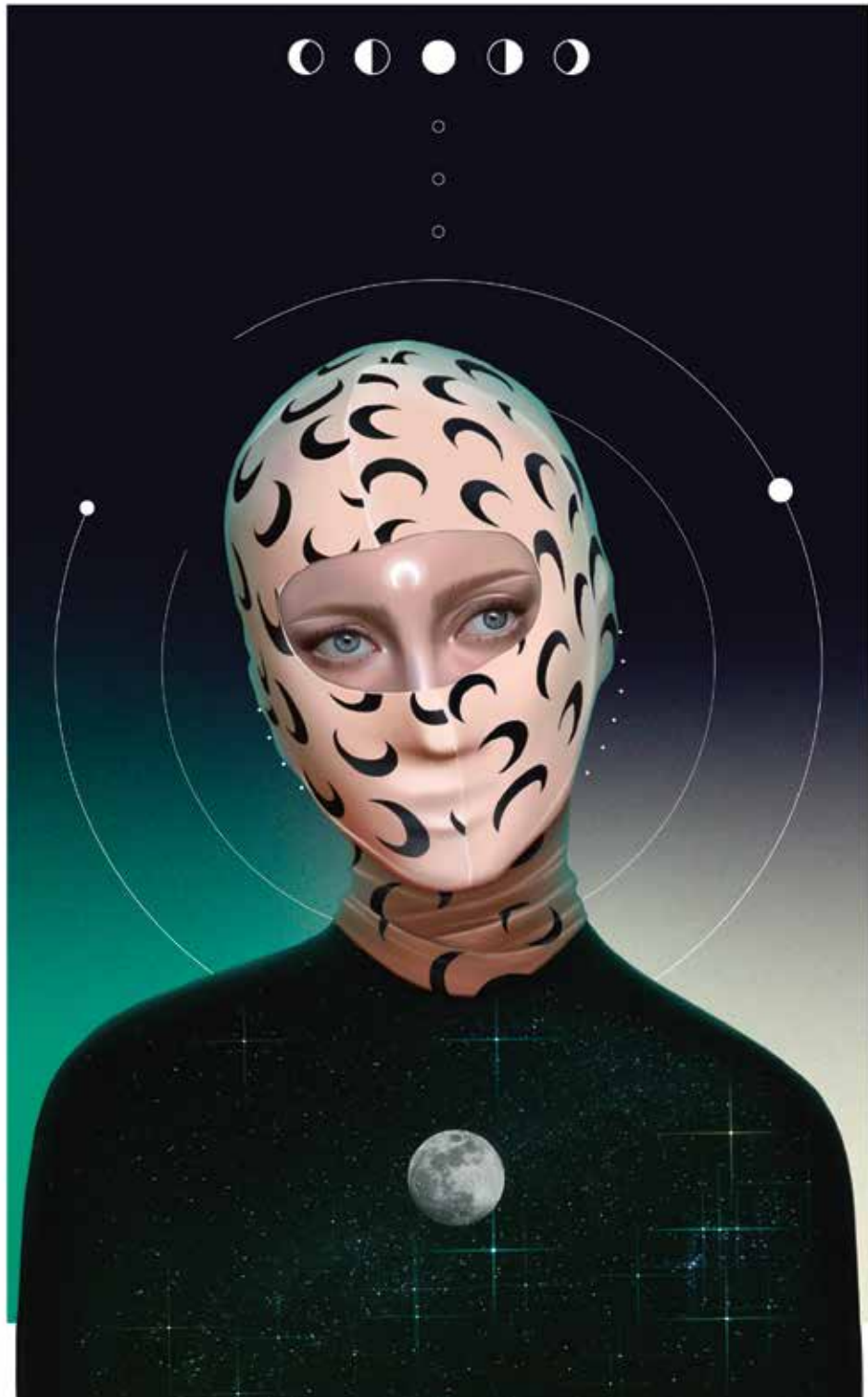

Ville Sainio

BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA
BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA
BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA
BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA
BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA
BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA BLAA

@drawmyfit

sluck

sluck

Kaisu Sandberg

Olen koudussa suklaaseen, kahviin ja korianteriin, sekä taidetarvikkeiden hamstraamiseen. Pidän myös huonekasveista ja puutarhanhoidosta – ainakin noin ajatuksen tasolla. Olen aika surkea puutarhuri. Jos perustaisin kultin, se varmaankin liittyisi jotenkin näihin edellä mainittuihin, sekä tietysti kissoihin. Kulttimme kissoineen majailisi jossain upeassa vanhassa huonekasvien täyttämässä kartanossa yksinäisessä saaressa keskellä kaunista luontoa ja noudattaisi täydellistä Strömsö-elämäntapaa.

@kaisusandberg

Annika Katter

Jos heräisin jään sisältä 100 vuoden päästä, kysyisin todennäköisesti: "miten on mahdollista että maapallolla on vielä jäätä jäljellä?". Tämä kysymys paljastanee yhden luonteeni peruspilareista: olen erittäin utelias. Näin ollen miltei kaikki tekemäni itsenäiset työt visuaalisen viestinnän alueella ovat kokeiluja siitä, mikä osa-alue alalla kiinnostaisi eniten. Kun kaikesta innostuu, on haastavaa löytää sitä "omaa juttuaan". Tähän kirjaan olen valinnut vapaa-ajalla tehtyjä kokeiluja, joiden workflowhun tai työnkuvaan olen tykästynyt. Parasta itsenäisessä työskentelyssä on se, että voi tehdä tämänkaltaisia kokeiluja, jos koulutyö ei lähde luistamaan.

@annikakatter

RATIO

A B C D E F G H I J

K L M N O P Q R S T

U V W X Y Z Å Ä Ö

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

September

